

Deutschland ^{16/10} 1915 framhåller, att denna föreställning efter freden kommer att helt "behärska det ryska tänkandet och få makten af en politisk tvångsföreställning": hade vi bara haft en hamn, så skall det heta, för obegränsad tillförsel af ammunition, så hade kriget gått annorlunda! Det är härvid alldeles likgiltigt, om denna tankegång är riktig eller ej. Men vi behöfva ej fullfölja perspektivet in i framtiden. Det är nog att konstatera, att Rysslands längtan till hafvet — nogare bestämdt till Medelhafvet via Dardanellerna — har varit ett af de hufvudmotiv som framkallat världskriget. Dess egen utrikesminister är här hufvud- och fullvittne.

Sassonovs tal ägnar sig ock att belysa halten af det påståendet, att Ryssland redan skulle äga sin "varma" hamn, Jekaterina med Alexandrovsk på Murmanskusten. EMELJANOFF har i en på svenska utgifven broschyr (Rysslands framträngande till Atlanten, maj 1915) gjort sig till målsman för denna tanke och hänvisat på ett forceradt järnvägsbygge dit såsom laga verifikation; telegrafan har nyligen också bragt notiser om att järnvägen skulle vara färdigställd i november — i så fall ett rekord i sitt slag, 100 mil eller så på ett år! Vår skepticism går icke därhän att betvifla all sanning i dessa uppgifter eller all mening med banan; men väl må man fråga sig, i hvilken mån en sådan bakgata kan tillfredsställa det stora Ryss-